

ABSTRAKT

Daň by mohla být ztotožnitelná s daňově-právním vztahem nebo je naopak předmětem takového vztahu, i.e. mohla by být definovatelná jako veřejnoprávní povinnost účastníka takového právního vztahu, případně by mohly být možné oba přístupy. Východiskem je ekonomická definice daně, provedeno je funkční vymezení daně používané v ekonomické teorii a ve finanční vědě, přehledně sumarizovány běžně dostupné poznatky o tzv. daňových principech, provedena analýza ekonomického vymezení daně z pohledu nauky právní, podle jednotlivých tzv. konstrukčních prvků daně, neboť na těchto právní definice daně spočívá. Oproti tomu, co je běžně uváděno, lze v českém daňovém předpise procesním nelézt obecnou legální definici daně. Vyvrácen je názor o tom, že tato definice je pouhou legislativní zkratkou. Po relativně dlouhém zkoumání pojmu daň, vynuceném nedostatečností teoretických poznatků dosavadní nauky, je zkoumána daňová pravomoc státu, v obecné rovině požadavek legality na všech stupních výkonu této typické pravomoci suveréna.

KLÍČOVÁ SLOVA

Daň – Zákonost – Daňové principy - Stát - Daňová suverenita – Ochrana vlastnictví